

ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАСАД ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ НЦБ ІНТЕРПОЛУ В УКРАЇНІ

КУЛЬТЕНКО Олександр Володимирович,

здобувач кафедри юридичної психології Київського національного університету внутрішніх справ

Національні правові системи вплинули на формування міжнародного права, як наслідок останнє увібрало в себе найбільш прогресивні ідеї, вкладені у законодавстві держав-суб'єктів міжнародного права. Таким чином міжнародне право є фактором удосконалення національного законодавства.

Якщо раніше багато міжнародно-правових документів, містили міжнародно-правові норми, ініціювалися державами на основі норм національного права, то в нових умовах держави все частіше зобов'язані приводити норми національного законодавства у відповідність з міжнародним правом. Наприклад, взаємовідносини Європейського Союзу та держав-членів будуються саме на цьому принципі.

У рамках глобальної правової системи головним суб'єктом у міжнародному кримінальному праві є МОКП – Інтерпол.

Вкрай актуальною у теперішній час стадії порівняльно-правових досліджень засад професійної діяльності працівників Робочого апарату НЦБ Інтерполу в Україні є проблема розробки об'єктивних критеріїв оцінки правових моделей Національних Центральних Бюро Інтерполу в інших державах, це необхідно для забезпечення функціональності права України в епоху глобалізації у боротьбі зі злочинністю.

У рамках методології порівняльно-правових досліджень опрацьовано цілий ряд вимог, які дають можливість розкрити правову систему світу та встановити у ній місце різних правових систем. Застосуємо ці вимоги для дослідження засад професійної діяльності працівників НЦБ Інтерполу в Україні.

для передачі прохань про попередній арешт з метою екстрадиції. Проте відомчі нормативно-правові акти України не містять навіть визначення екстрадиції. З теперішнього правового поля навіть випливає, що поняття «екстрадиція» і «видача» тотожні. Фахівцям відомо, що екстрадиція може завершитися депортацією, видворенням або ж навіть і відмовою у видачі.

Доведена своєрідність маргінального статусу фахівців – працівників РА НЦБ Інтерполу в Україні спонукала звернути увагу на останню четверту вимогу, використання інших методів пізнання встановлення місця правової системи Інтерполу в Україні з метою досягнення найбільш якісних результатів її функціонування. Скориставшись можливостями аксіологічного підходу ми провели опитування, а в подальшому тестування працівників РА НЦБ Інтерполу в Україні за розробленою та затвердженою кафедрою юридичної психології методикою. Результати дослідження: 1) встановили: а) умови та чинники діяльності, її зміст, психофізичні стани; б) необхідні якості у особистості працівника МОКП в Україні та його структури інтелекту; 2) психограма професії.

Використавши їх як підґрунтя для оптимізації роботи керівника з виконавцем під час професійної діяльності, направленої на практичний результат, ми врахували сильні і слабкі сторони інтелектуальної сфери працівників та запропонували внести зміни до функціональних обов'язків, у яких розподілити завдання по змісту, формі виконання, інструктажу. Окрім цього, з метою усунення непорозумінь запропоновано нову форму згаданих обов'язків, яку окрім існуючих у теперішній час загальних положень та службових обов'язків доповнено пунктами про:

- 1) права працівника;
- 2) критерії оцінки його діяльності;
- 3) відповідальність;
- 4) необхідність знати;
- 5) кваліфікаційні вимоги;
- 6) взаємовідносини у службовій діяльності;
- 7) ресурсне забезпечення;
- 8) особисті вимоги.

У висновку вважаємо додати, що замкненість правових систем призводить до застою, у результаті чого проблеми подальшого розвитку стають ще більше проблематичними і не можуть відповідати потребам та інтересам сучасного суспільства. Необхідність діалогу, який виведе нас до виключення примату бачення у рамках національного законодавства, потрібна нам для мобілізації потенціалу ОВС, елітним підрозділом якого є (у розрізі використання інтелектуального потенціалу) Робочий апарат НЦБ Інтерполу в Україні.